

>>> **ชาวประมงที่รอดชีวิตจากคลื่นยักษ์หวัหวัเรือฟุ้งชนคลื่นลมนั่น <<<**

ในวันหนึ่งเราเดินผ่านผู้คนมากน้อยเพียงใด ในขณะที่เรามิอาจจะรู้ได้เลยว่า แต่ละคนที่ผ่านเราไปนั้นมีสุขทุกข์เพียงใด เราอาจจะรู้สึกได้ว่า **ในวันนี้ชีวิตเราช่างแสนทุกข์ลำเค็ญ** การงานยากลำบาก การเงินขัดข้อง ความรักไม่สมหวัง เจอแต่การหลอกลวง ผิดหวังอยู่รำไป หากความจริงใจไม่ได้ ตกอยู่ในหุบเหวแห่งความทรมาน ดูเหมือนชีวิตเต็มไปด้วยคลื่นลม ใครจะรู้ว่า คนที่เพิ่งเดินผ่านเราไปนั้น คนที่เราพบเห็น พ่อค้าริมทาง คนขับแท็กซี่ คนกวาดถนน ตำรวจจราจร เขาอาจจะกำลังอยู่ท่ามกลางคลื่นลม มรสุม

ชีวิตหรือสินามิชีวิตอยู่ก็ได้ ทุกคนต้องเจอคลื่นชีวิตด้วยกันทั้งนั้น ไม่เวลาใดก็เวลาหนึ่ง **ไม่เรื่องนั้นก็เรื่องนี่ที่เวียนแวงมาปะทะให้ทุกข์ปะทุ สิ่งสำคัญอยู่ที่ว่าเราจะรับมือกับมันได้อย่างไร? ต่างหาก** ยามเผชิญหน้ากับคลื่นชีวิต ให้ระลึกเสมอว่าคงไม่ใช่เราคนเดียวหรอกที่เจอ มีเพียงหัวใจที่กล้าแกร่งไม่สยบยอมต่อทุกสิ่งเท่านั้นที่จะก้าวข้ามผ่านไปได้

วันเวลาไม่อาจย้อนคืนมาได้ เวลาจะเยียวยาเราในเรื่องราวต่างๆ ได้ดีที่สุดในสภาพจิตใจของคนเราก็กไม่เหมือนกัน ย่อมมองเรื่องราวแตกต่างกันออกไป **แต่สิ่งสำคัญเราต้องมีมุมมองในชีวิตด้านงดงามเสมอ** อย่าตัดสินคนอื่นจากความคิดของเรา เพียงแค่การมองเห็นแต่ไม่รับฟังและเข้าใจคนอื่น รักษาจิตวิญญาณของเราให้ดี ไม่ว่าจะเป็สุข เศร้า เหงา เจ็บปวด มีเพียงเราเท่านั้นที่รับรู้ความรู้สึกได้อย่างแท้จริง บางช่วงจังหวะเวลาของชีวิต ก็ต้องกล้าหาญ กล้าที่จะยอมรับ กล้าที่จะล้ม กล้าที่จะถอย กล้าที่จะให้อภัย กล้าที่จะลุกขึ้น และกล้าที่จะก้าวเดินหน้าต่อไป

เมื่อชีวิตต้องสิ้นสะท้อน เสียใจได้ก็เสียใจเถอะ อย่าเก็บกดทับมันไว้ ก็แค่ความทรงจำครั้งหนึ่งในชีวิต เสียใจแล้วให้ลุด มีสิ่งงดงามรออยู่ มีแสงแห่งวันใหม่ให้ชื่นชม อย่างมัวแต่ชื่นชมคนอื่น จนลืมดูแลจิตใจตัวเอง เปลี่ยนความเคยชินที่เลวร้ายออกไป **แรงสะท้อนที่เตือนตนให้ดีขึ้นได้ ย่อมส่งผลต่อคนรอบข้างให้ดีขึ้นตามมา...**